

ARA JAZZ 3

Donna Hightower

Parlar de vocals, en el món del Jazz, és parlar de noms tant reconeguts com Billie Holiday, Ella Fitzgerald, Sara Vaughn, Louis Armstrong per la seva peculiar veu, el mateix Sinatra, com la veu "The Voice" i tants d'altres.

Però Donna, no ha brillat mai tant, en l'univers estrellat del Jazz, si bé si que se li reconeix un potencial de força, d'esperit i d'il·lusionisme fent les coses, com cap altra.

Certament, ja a la primera cançó del concert, Donna, sola a l'escenari, sense acompanyament, va demostrar al respectable quins eren els matisos, colors i la capacitat expressiva de la seva gran veu.

Després d'aquesta presa de contacte es van instal·lar, Jerome Van Jones, al piano i a l'orgue i Julian Vaughan, a la bateria.

Tot seguit vindrien temes de l'àlbum "Prima Donna" amb un bon aire de Gospel i en els quals vàrem començar a contentar-nos, amb les flaires de joia, que voleiaven a l'auditori.

De remarcar el tema "Down by the river side"; molt bo. Per acabar la primera part del concert un "spiritual - blues" anomenat "My god i real", molt ferm.

Per variar en el descans, vàrem fer-la petar una mica, dissertant sobre la primera part, i perquè no, fent el cigarret els fumadors.

Tots aposentats en els seus llocs, el potenciómetre d'il·luminació, va disminuint la llum de la sala, i poc a poc, ens anem introduint, tots plegats, per escoltar la segona meitat del concert.

Val a dir, que va estar, en tot moment, molt més carregada de swing i vitalitat espiritual i musical.

Temes com un bon blues, anomenat "Precious Lord", amb una força trepidant, "That's enough" un bon espiritual molt trempat, com la famosa cançó "Nobody Knows" tots ells carregats d'un nervi, fora de tot dubte.

Després vindria el tema per excel·lència "Quan els sants marxin plegats", fent a mitja cançó, com a recordatori, una bonica imitació de la veu del gran "Sachmo".

La gent dreta, reclamant alguns "bis", a la fi, van sortir per cantar dos temes més. L'un molt comercial i amb un gran èxit, de Stevie Wonder "I just called to say I love you" que parla d'amor, i l'altre que com a la fi de festa, va estar molt bé, el molt versionat i magnífic "Amen".

Així, és el que va ésser, el concert de Donna Hightower, que si tenim en compte, que la senyora té cap uns seixanta anys, feu repàs a la seva vida, veiem que del món del spirituals, va passar al Jazz, tot seguit al pop i a la música lleugera, "El vals de las mariposas" i per fi, va tornar als seus inicis, al gospel: Meravellos.

Felicitats, Donna

Jaume Sararols

Publicació
Mensual

JAZZ CLUB GRANOLLERS

Hi col·laboren:

Pere Crusellas i Solsona, Esteve Colomer i Brosa "JOINT", Amador Garrell i Soto, Lluís Sitjes i Planas, Jaume Sararols, Alfredo Papo, Josep Vadell i Milà, Jordi Vall i Escriu, Santiago Guix i Quincoces, Nestor R. Ortiz Oderigo, Bob Andersen, Francesc Sala i Pascual i Manuel Pagés i Mogas.

Fotografia: Pere Espauella i Bufia

Imprimeixen: Gràfiques Garrell

Publicitat: Sitjes

Dipòsit legal: B-2472-1984

Domicili social: Ricoma, 72 - Tel. 870 06 99